

Överklagande ingett den 18 november 2016 av H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september i mål T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (ombud: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen helt eller delvis,
- ogiltigförklara beslutet i den del det är tillämpligt med avseende på klagandena, eller, i andra hand, upphäva de böter som klagandena ålades enligt beslutet, eller, i tredje hand, avsevärt nedsätta de bötesbelopp som klagandena ålagdes enligt beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader och övriga kostnader för förfarandet, samt förfarandet vid tribunalen,
- om det visar sig nödvändigt, återförvisa ärendet till tribunalen för förnyad handläggning i enlighet med domstolens dom,
- vidta samtliga åtgärder domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens slutsats att avtalen syftade till att begränsa konkurrensen. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att ett avtal syftar till att begränsa konkurrensen även när det omfattas av räckvidden av Lundbecks patent. Ett sådant avtal kan inte i sig anses skada konkurrensen, eftersom det medför begränsningar som motsvarar de som patentinnehavaren hade kunnat utverka genom domstolsavgöranden för att hävda sina patenträttigheter. Blott en betalning kan inte omvandla ett i övrigt lagenligt och problemfritt avtal, såsom ett förlikningsavtal avseende patent som faller inom patentets räckvidd, till en åsyftad begränsning av konkurrensen. Följaktligen skulle inte GUK UK-avtalet, som tribunalen fann omfattades av räckvidden av Lundbecks patent, inte ha ansetts syfta till att begränsa konkurrensen. Denna slutsats är även tillämplig på de övriga fem avtalen, eftersom tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fastställde att dessa avtal överskred räckvidden av Lundbecks patent.

Genom den andra grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte tillämpade en korrekt juridisk prövning för att avgöra huruvida fem av de sex avtalen medförde begränsningar som gick utöver räckvidden av Lundbecks patent. Tribunalen skulle ha prövat huruvida det förelåg "konsensus" i den mening som avses i artikel 101 FEUF mellan Lundbeck och vart och ett av Generica-företagen för att de aktuella avtalen, med undantag för GUK UK-avtalet, medförde begränsningar som gick utöver räckvidden av Lundbecks patent. En tillämpning av en sådan prövning leder oundvikligen till den rättsliga slutsatsen att avtalen föll inom området för Lundbecks patent.

Genom den tredje grunden har klagandena gjort gällande att även om tribunalens rättsliga slutsats att fem, eller färre, av de sex avtalen inte omfattades av räckvidden av Lundbecks patent var korrekt, gjorde tribunalen likväl sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde att de avtal som gick utöver patentens räckvidd syftade till att begränsa konkurrensen. Sedda i sina ekonomiska och juridiska sammanhang var avtalen i sig inte skadliga för konkurrensen och kan inte jämföras med avtal om uppdelning av marknaden, därmed gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte kunde bevisa motsatsen.

Genom den fjärde grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig till rättstillämpning, gjorde en uppenbart oriktig bedömning av bevisningen och gav motsägelsefulla skäl till att fastställa kommissionens slutsats att Lundbeck och Generica-företagen var faktiska eller potentiella konkurrenter vid den relevanta tidpunkten för avtalen, oavsett om Generica-företagens produkter gjorde intrång i Lundbecks patent eller ej. För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den bortsåg från den omständigheten att rättsliga hinder, det vill säga Lundbecks patent, förelåg och som hindrade Generica-företagen från att introducera citalopram-produkter som medförde patentintrång. För det andra grundade sig tribunalens slutsats att Lundbeck betvivlade att dess patent var giltiga på felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning av bevisningen och motsägelsefull argumentation. För det tredje gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att bevis som var daterade till en tidpunkt efter det att avtalen ingicks, men som i flera fall föregick den tidpunkt då avtalen löpte ut, inte kunde vara avgörande vid prövningen av huruvida Generica-företagen var potentiella konkurrenter till Lundbeck. Dessa handlingar innehåller vetenskapliga bevis för att Generica-företagen eller deras API-producenter gjorde intrång i Lundbecks patent, nationella domstolsbeslut med förordnande om preliminära förbuds förelägganden eller andra stödåtgärder till förmån för Lundbeck mot citalopram-produkter baserade på API som vissa av Generica-företagen använde sig av, samt att Europeiska patentverkets (EPO) i alla relevanta avseenden fastställde giltigheten av Lundbecks kristalliseringspatent, vars styrka kommissionen ifrågasatte. Slutligen gjorde tribunalen sig skyldig till en oriktig bedömning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den fann att var och en av Generica-företagen hade verkliga och konkreta möjligheter att komma in på marknaden utan att vederbörligen undersöka huruvida de kunde göra så utan att göra intrång i patentet för citalopram.

Genom den femte grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens beslut att ålägga Lundbeck böter. För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den tillämpade normen för vårdslöshet felaktigt. För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fastställde kommissionens slutsats att Lundbeck inte kunde ha varit ovetande om att dess agerande var konkurrensbegränsande. För det tredje åsidosatte tribunalen principerna om rättssäkerhet och icke-retroaktivitet då den fastställde att klagandena skulle åläggas mer än ett symboliskt bötesbelopp.

Genom den sjätte grunden har klagandena i andra hand gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den fastställde kommissionens beräkning av de bötesbelopp som klagandena ålades. Försäljningsvärdet som böterna baserades på inkluderade Lundbecks försäljning i vissa EES-länder där Generica-företagen faktiskt hindrades från att komma in på marknaden eftersom de inte beviljades godkännande för försäljning förrän efter det att avtalen hade löpt ut, eller, beträffande Österrike, eftersom Lundbecks citalopram-patent fortfarande var gällande under en väsentlig del av avtalens löptid. Förevarande fall motiverar dessutom att en lägre procentsats för överträdelsens allvar ska tillämpas, särskilt med hänsyn till att avtalen inte var jämförbara med karteller och deras faktiska geografiska tillämpningsområde var avsevärt mer begränsat än deras bokstavliga geografiska område.

Överklagande ingett den 23 november 2016 av Viktor Fedorovych Yanukovych av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-346/14: Yanukovych mot rådet

(Mål C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Viktor Fedorovych Yanukovych (ombud: T. Beazley, QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Republiken Polen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 september 2016 i mål T-346/14, i den del som särskilt anges i överklagandet, nämligen punkterna 2 och 4 i domslutet,
- bifalla klagandens yrkanden i målet vid tribunalen på det sätt som särskilt anges nedan, nämligen
 - ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp ⁽¹⁾ (det andra ändringsbeslutet),